

॥ १८ ॥ इति वि० नैलकंठीये० भारतभा० द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ अपहरतीत्यपहारीकालः सौख्यस्मिन्नित्यपहारिणं पामादित्वान्मत्वर्थीयोनप्रत्ययः काल
रूपीत्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥ धनुषांशतसहस्रेणलक्षेणसंमितं ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ त्रीणि वर्षाणि पंचशतं वर्षाणि प्रजापतिरधारयदितिसंबंधः अत्र ब्रह्मादीनां वर्षाणि देवमानेनैव ज्ञेयानि योऽस्माकंसौरः संवत्सरः स ते
षामेकं दिनमिति शास्त्रप्रसिद्धं ॥ पार्थः पंचचषष्टिचेत्यत्र तु वर्षशब्दो दृष्टिपरः तथाच संवत्सरे वर्षद्वयं जायते तथाहि एकेन वर्षेण तुमः शरदि ब्रीह्यापयणं करोति अपरेण तु मोवसंतेयवापयणं करोति तथाचापयणं प्रक
त्य आश्वलायनः श्रुतिमुदाहरति अपि हि देवा आहुस्तृप्तो नूनं वर्षस्यापयणेन हियजत इति तथान्यत्रापि देवप्रकृत्यश्रुतं ब्रीहिभिरिह्वा ब्रीहिभिरेव यजेताथयवेभ्यो यवैरिह्वा यवैरेव यजेत ब्रीहिभ्य इति एवंचैक

निर्दिशस्व यथा तत्त्वं मया पृष्टा बृहन्नले ॥ विस्मयो मे परोजातो दृष्ट्वा सर्वमिदं महत् ॥ १८ ॥ इति श्रीमहाभा० वि० प० गोत्र० प० उत्तरवाक्यं नाम द्विचत्वारिंशो
ऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ७ ॥ बृहन्नलोवाच यन्मां पूर्वमिहा पृच्छः शत्रुसेनापहारिणं ॥ गांडीवमेतत्पार्थस्य लोकेषु विदितं धनुः ॥ १ ॥ सर्वायुधमहामात्रं शा
तकुंभपरिष्कृतं ॥ एतत्तदर्जुनस्यासीद्गांडीवं परमायुधं ॥ २ ॥ यत्तच्छतसहस्रेण संमितं राष्ट्रवर्द्धनं ॥ येन देवान्मनुष्यांश्च पार्थो विजयते मृधे ॥ ३ ॥ चित्रमुच्चाव
चैर्वर्णैः श्लक्ष्णमायतमव्रणं ॥ देवदानवगंधर्वैः पूजितं शाश्वतीः समाः ॥ ४ ॥ एतद्वर्षसहस्रं तु ब्रह्मा पूर्वमधारयत् ॥ ततो नंतरमेवाथ प्रजापतिरधारयत् ॥ ५ ॥ त्री
णि पंचशतं चैव शक्रोऽशीतिचपंचच ॥ सोमः पंचशतं राजा तथैव वरुणः शतं ॥ पार्थः पंचचषष्टिच वर्षाणि श्वेतवाहनः ॥ ६ ॥ महावीर्यं महादिव्यमेतत्तद्धनुरुत्तमं ॥
एतत्पार्थमनुप्राप्तं वरुणाच्चारुदर्शनं ॥ ७ ॥ पूजितं सुरमर्त्येषु बिभर्त्सि परमं वपुः ॥ सुपार्श्वभीमसेनस्य जातरूपग्रहं धनुः ॥ येन पार्थो जयत्कृत्स्नां दिशं प्रार्ची परंतपः
॥ ८ ॥ इंद्रगोपकचित्रं च यदेतच्चारुदर्शनं ॥ राज्ञो युधिष्ठिरस्यैतद्वैराटे धनुरुत्तमं ॥ ९ ॥ सूर्यायस्मिस्तु सौवर्णाः प्रकाशं ते प्रकाशिनः ॥ तेजसा प्रज्वलंतो वै नकुल
स्यैतदायुधं ॥ १० ॥ शलभाय त्रसौवर्णास्तपनीयविचित्रिताः ॥ एतन्माद्रीसुतस्यापि सह देवस्य कार्मुकं ॥ ११ ॥

स्मिन् संवत्सरे कार्यनायेकं वर्षमपरं मकरायनादीति द्वे वर्षे ततश्च सार्द्धं द्वात्रिंशता संवत्सरैः पंचषष्टिर्वर्षाणि भवन्तीति युक्तमुक्तं पार्थः पंचचषष्टिच वर्षाणि एतद्धनुर्दधारेति अन्येतु अतीतमनागतं च कालं एकीकृत्य पं
चषष्टिसंवत्सरं धनुर्द्वारणं वर्णयंति वर्षोऽस्त्री भारतादौ तु जंबूद्वीपाब्ददृष्टिष्विति मेदिनी दृष्टिर्वर्षमित्यमरश्च तत्र प्राचां मतेऽधारयदिति भूतकालानुपपत्तिः वक्तुः कदाचिदायुर्ज्ञानकल्पने पि प्रतिपत्तुः पारोक्ष्येणा
र्जुनवयोविदोऽप्रतिपत्तिश्चेति विचारणीयं अस्माकं तु गांडीवलाभानंतरंगतेषु सार्द्धं द्वात्रिंशद्वर्षेषु त्रयोदश वर्षाणि वनवासे ब्राह्मणकार्यार्थमायुधागारं प्रविष्ट्यार्जुनस्य द्रौपदीधर्मराजयोः सहासनकालेऽनुप्रवेश
निमित्ते द्वादश वर्षाणि इति पंचविंशतिर्गतानि अन्यान्यपि दिग्विजयराजसूयराज्यकरणादिकाले प्रागेव सार्द्धं सप्त वर्षाणि गतानीति समुच्चयं ॥ ६५ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥